

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző :

Cím :

Forrás :

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idō

Személy

Py.
(Hely)

1913

(Idō)

(Köt. v. füz.)

(Old

Taxibotrány.

— Komisz osztrák autókat kaptunk. —

— Saját tudósítónktól. —

Székesfővárosunk — közönségét — hosszú ügyosztály és miniszteriumbeli vajúdás után — ez év június eleje óta boldogítja az autotaxi. Szinte örömmel nézte az ember az első napokban az eléggé csinos kiállítású gépkocsikat melyek különösen az első napokban — amint ez már minden új intézménnyel történni szokott — ritka nagyarányu keresletnek örvendtek. Az első utasok azonban hamarosan kiábrándultak a főváros új és gyors közlekedési eszközéből és a vicclapok karikaturái, akik az utast égneke álló hajjal és kidülledt szemekkel ábrázolták, amint a szédületes gyorsasággal ugró menetdíjszámokat figyeli, nem is lőttek túl a célra, mert amint kislútt, a mi viszonyainkhoz képest a budapesti autotaxi aránytalanul drága. Ez azonban a közönség már tudomásul vette és visszatért a jó öreg konflishoz; az engedélyezett 500 rendszámából eddig csak hatvan helyeződött forgalomba illetőleg az állomásokra, mert — amint látjuk — ma már naphosszat állanak a csinos zöld és kék kocsik használatlanul az utcasarkokon. Azonban nem erről akarunk szólni s még azt sem tenrők kritika tárgyává, hogy Budán eddig még egy kocsi sincs forgalomba helyezve. Minek? A „zsarolómméter“ (így nevezik legujabban) mai állapotában csak milliommoknak és sikkasztóknak való.

Amit azonban e helyen le kell szögeznünk az egy szomorú tapasztalat, amely igazolja azokat a kétségeket, amelyeket az autotaxi létrejötte alkalmából a sajtó már előre hangoztatott. Nagy garral hirdették a miniszterium és a tanácsurai, hogy kizárólag elsőrendű magyar gyártmányú gépkocsikat fognak forgalomba hozni. De beszéljünk őszintén mi igaz ebből! . . . Semmi!

A magyar „Marta“ gyártmányú aradi kocsik mellé beállították a Mannheim „Benz“ gyártmányt és a „Lloyd“ kocsikat. Sajnos csak a Benz-kocsik váltak be, míg a „magyar“ kocsik az egész vonalon kriminálisan rossz konstrukciójukkal tűntek ki.

Az olvasó első tekintetre azzal vádolhatja meg bennünket, hogy nem óhajtjuk a magyar ipart pártolni, de éppen nekünk budaiaknak van alkalmunk napról-napra szavaink igazságáról meggyőződhetni.

A budapesti gépkocsik próbaköve a Várhegyre vezető Albacht-ut nagy emelkedése, amelyet azonban még a leggyengébb motornak is le kell bírnia. Számtalan esetet tudunk, amikor a „Marta“ kocsik második sebességgel elakadnak és visszaestek a meredekebb utrészekre. Első, tehát legerősebb áttételre kapcsolva szintén felmondják a szolgálatot, amennyiben hűtőszelvény felforr s az utas, nagy bosszúságára kénytelen útját gyalog folytatni.

Saját szemünkkel volt alkalmunk meg-

győződni az okról. S amit megállapítottunk
ajánljuk a tekintetes tanács figyelmébe.

A X 1—15-ig terjedő számozású kocsik gyengén bár, de mégis közlekednek. A hibás és teljesen rossz autotaxik a X 16-ól a X 35-ig terjednek. Tessék azokat felülvizsgálni és kiderülni, hogy a gép elején aranybetűkben diszelve „Marta” cégjegyzés közönséges szemfényvesztés. A kocsik motorja és minden alkatrésze nem egyéb, az osztrák *Daimler-gyár* egy rosszul sikerült tucatgyártmányánál, amelyet az aradi gyárban az ott előállított kocsikhoz hasonló karosszériával láttak el.

Hol van itt a magyar iparpártolás, amikor az osztrák gyár saját hazájában nem értékesítheti rossz gépeit, azt sozzák a budapesti közönség nyakába és nevetségessé teszik a magyar ipart. Itt közönséges szédelgés történt, mert hiszen a miniszterium és a tanács csakis magyar kocsikra adtak engedélyt. Mert ha a miniszter és a tanács külföldit akart volna, kapott volna különbet. Határozottan állást foglalt a Marta, Benz és Lloyd-gyártmányok mellett. Mi keresni valója van a Daimler-féle aétotaxiknak Budapest utcáin? Megmondjuk. Az aradi gyár egyelőre csak kis üzemre van berendezve és hogy azt a szégyent, hogy a megszabott határidőre csak *tizenöt* kocsit birt forgalomba állítani, elhárítsa, magáról *negyven százalékkal olcsóbban* vette meg az osztrák gyár selejtes produktumait.

Ezekre a gyenge gepekre építették reá az aránytalanul nehéz kocsiházakat és ez magyarázza meg, hogy a Marta kocsik a drága viteldijak mellett sem bírják az utast a Várba, vagy más emelkedettebb helyre elszállítani.

Polgármester Ur! Főkapitány Ur! H van itt a nagy garral létesített és annyi szigorúnak és megközelíthetlennak hirdetett közlekedési rendőrség köteles ellenőrzése? Itt valami történt, visszaélés, amelynek szerzője büntetést érdemel. A Köz kíváncsi az elintézésre. Ilyen bikkal nem lehet a budai hegyvidék forgalm növelni. Pedig ezt is elvártuk a drága és régen elhagyott autotaxiktól.